

Túllépni a megszokott kereteken

A kongresszusi irányelvek termékeny vitája a Tanítóképző Intézetben

A Szegei Tanítóképző Intézet tanárainak, tanulóinak mindennapi vitájából váltak az MSZMP Központi Bizottságának kongresszusi irányelvei. Ezt természetesen úgy kell értelmezni, hogy az intézet oktató-nevelő munkájában, az emberek egymás közötti viszonyában nyilvánul meg az irányelvek egész szelleme. Az intézet pártszervezete tanévkezdő taggyűlésének is ez volt a fő témája, pontosabban az, hogy az irányelvekből mi vonatkozik máris az intézetben folyó munkára.

Megbecsülés és kötelesség

Többen hangsúlyozták az irányelvekből a pedagógusok iránti megbecsülést, még többen elemezték azt a tételt, amely a kommunista pedagógusképzésre vonatkozik. S itt azt a szerepet hangsúlyozták, amelyet valamennyien betöltenek a tanítóképzésben. Részletekbe menő okfejtésekkel nagyarázták a világnézetű nevelés előtérbe állítását, s az önálló gondolkodásra nevelés módszertani ismereteit.

A következő vitafórum a nevelői értekezlet volt, amelyen még konkrétan alkalmazták az irányelveknek azokat a tételeit, amelyek oktatásügyünkben summázzák az eddigi eredményeket és távlatokat mutatnak a jövőbe. S a fiatal, alig háromszázötven éves tanítók közötti viták az eddigi eredményeket és távlatokat mutatnak a jövőbe. S a fiatal, alig háromszázötven éves tanítók közötti viták az eddigi eredményeket és távlatokat mutatnak a jövőbe.

ség, vagy tanyavilág mindennapi életében. Főleg a kulturális munkából vették ki részüket. Az ifjúság, a fiatalság szórakozásának, művelődésének irányítását vállalták magukra.

A tudományos munka is megelégnél

Az így megteremtett kölcsönös bizalom nem egy tanítójelöltet serkentett arra, hogy ugyanabban a községben, vagy tanyaközpontban legyen pedagógus, ahol gyakorló-tanítást végzte. Az irányelvek tükrében a tanítóképző eddigi munkája eredményes — állapította meg a tantestület. Elmaradt azonban az intézet a tudományos munka intenzívebb gyakorlásában. Az oktatói és nevelői munka színvonalának emelését pedig a legfontosabb teendők közé sorolják az irányelvek. Igaz viszont, hogy jelen esetben a tanítóképző néhány éves gyakorlata, a kezdeti lépés még nem adott lehetőséget a tartalmasabb tudományos munkálkodásra. S egyáltalán mi is a tanítóképző sajátosságainak megfelelő tudományos munka? — vetődött fel a kérdés.

Az irányelvek máris adtak indítékot a munka megkezdésére, sőt eredmények születésére is. Szilágyi László intézeti tanár például a politikai gazdaságtanból dolgozott ki témát »A termelőerők funkciója és tartalmi köre meghatározásának problémái« címmel. Dr. Szörényi József az olvasás és fogalmazás tanításáról, a tanuló fogalmi rendszere alakulásának fejlődéséről írt dolgozatot. Egyszerre megnőtt az érdeklődés a különböző, nagyon aktuális témák kidolgozására is közé tétel-

re. Az intézet módszertani folyóiratába például most már azok is írnak, akik eddig szerénységből tartották magukat távol.

Jövőbe mutató javaslatok

Túllépni a megszokott kereteken, teljes odaadással részt venni a közös munkában — ez jellemzi a tanítóképző intézet egész nevelőtestületét. A küldöttválasztó taggyűléssel — amelyre számos pártönkívület is meghívta — nem zárult le az irányelvek vitája. Követték ezt azok a megbeszélések, amelyeknek eredménye lesz majd a tanítóképzés végleges tartalmi és formai jegyeinek összegezése, és pedig a kongresszusi irányelvekben foglalt tételek alapján. E viták közben született például meg egy módosító javaslat a Szegei Tanítóképző Intézetben. Nevezetesen az, hogy a munkásosztály szövetségi politikája című tematika ne csak a proletárdiktatúra időszakát tárgyalja, hanem ölelje fel a munkásosztály szövetségi politikáját a szocializmus időszakában is. Ilyen és ehhez hasonló javaslatok, kiegészítések, avagy a tanszék munkájának gyakorlatibbá tétele mint sürgető feladat közvetlen az irányelvekből következnek ebben az intézetben is. Az emberek ösztönöznek és cselekszenek. S ha vitás dologban kérdeznek, vagy érvelnek, akkor őszintén választ kapnak. Ez a természetes, ez az új munkamóráll.

L. F.

A közügyek és a lakosság

Természetes polgárjog ma már, hogy minden tisztességes szándékú ember bárhol és bármilyen kérdésben elmondhatja véleményét. Szocialista életünk sok színe magával ragad, s erről nagy elismeréssel szólnak az emberek. Nem rejtik azonban véka alá a gondot és a bajt bíráló szavaikat sem, mert azt akarják, hogy saját észrevételeikkel és közreműködéseikkel is segítsék megszüntetésüket.

Országunk kormányzásának stílusából fakad az igény, hogy az intézkedésekben a széles tömegek igénye, szava és véleménye tükröződjék. Nem új dolog az sem, hogy az MSZMP politikájában a nép vágyait fejezi ki, az adott időszak lehetőségeinek, az ország anyagi erejének megfelelően. A politika tehát reális: jelen, jövőt mutat, de nem fest delibábót, mert ténylegesen elérhető célt tűz ki. Mi ennek a »titka?«. Nem más, mint a marxizmus-leninizmus helyes alkalmazása. Ebből következik az is, hogy számol a nép véleményével. Közismert, hogy például második ötéves tervünket az egész ország megvitatta. Eldugott falvakból, neonfényes városokból érkeztek a vélemények, kiegészítő javaslatok. Most pedig az MSZMP a nép elé tárta a kongresszusi irányelveket, hogy mindenütt megismerjék azokat. Szükségleten különösképpen bizonygatni — a mindennapok gyakorlata ellenőrizhetően a legfőbb bizonyíték rá —, hogy a közügyek általában a lakosság, a nagy nyilvánosság előtt kapnak hangot. Közügyet, egyben pedig személyes ügyet szolgál bármely poszton, besorolásban a becsületesen végzett munka. Ez azonban elválaszthatatlanul kiegészül azzal, hogy a közügyekben időről időre helyesítő vagy bíráló szavakkal is cselekvően közreműködnek az emberek.

Nemcsak nagy dolgok, hanem kisebb, az élettel járó jelenségek is adják a közügyet. Például nagy dolog, hogy — éppen az emberek javaslata alapján — második ötéves tervünkben az eredetileg tervezett 250 ezer lakás helyett 300 ezret építünk. Szegeden, szűkebb hazánkban is nagy útemben új és új családi otthonok magasodnak. Közügy, hogy mint a kongresszusi irányelvek megállapítják, a következő egy évtized alatt lényegében megoldjuk hazánkban a lakásproblémát, amelyet a kapitalista múltból örököltünk. Szegeden a Kossuth Lajos sugárúti új szövetkezeti ház egy lakója azért panaszokdott, mert az építők minő-

séleg gyenge munkát végeztek: már kicsit megrepedt a fal, rosszul zár az ablak stb. »Apró« magánügy ez? Nem, itt is közügyről van szó! Egyszerűen azért, mert közügy, és egyben személyes érdek, hogy minőségben is teljesen kifogástalan lakásokat emeljenek. Vagy itt van a város péksütemény-ellátása. Késve érkezik több boltba a kifli, zsemle, a választék sem kielégítő. A lakosság panasza a városi tanács végrehajtó bizottsága ekérdéssel is behatárolt foglalkozott, keresték a megoldást.

Csappat sem túlzás, hogy a párt politikájából fakadóan egyre elevenebben hat Szeged népének szava, véleménye mindabban, ami a városban történik. Hogy mik a legfőbb közügyek, ezeket a város népe meghallgatásával döntik el. Sürgősségi sorrendben, az anyagi lehetőségek szerint intézkednek megoldásukra a városi tanács és a kerületi tanácsok. Természetesen valamennyi helyes közügyet szolgáló törekvés megvalósulását segíti a nemegyszer kezdeményezően is fellépő városi pártbizottság.

Többre vágyunk, többet akarunk. Jól is van ez így, mert ezt jelenti a szocializmus. Örülünk a korszerű új házaknak, a neonfényes utcáknak, az új iskoláknak, az épülő gumigyárnak, a csuklós villamosnak, s a sok másnak, ami az utóbbi években a város területén fejlődését jelzi. De tudjuk azt is, hogy élnek még rossz lakásban emberek; hogy több bölcsőde kellene, meg korszerűbb járda Újszeged külső részében stb. Szóval jócskán van tennivaló, és az igények is helyesen növekednek. Egyszerre mindent, bármennyire szeretnénk, nem tudunk megvalósítani. Fokról fokra léphetünk csak előre. Bizonyos kérdések, így például a lakáshegyzet megnyugtató megoldásához esztendőkre kellene.

Jó az, hogy a szavakon, javaslatokon túl a város népe társadalmi munkával is segíti a közügyek megvalósulását. Például új járdák és parkok létrehozásáért dolgoznak; máris társadalmi munkát vállaltak a sportolók az új hőforrás vízének elvezetésére az újszegedi uszodába. Idén is sok százezer forint annak a társadalmi munká-

nak az értéke, amit a lakosság eddig végzett.

Közérdekű bejelentések, vélemények rendszeresen érkeznek az államhatalom helyi szerveihez: a városi és kerületi tanácsokhoz. Ezekkel általában gondosan foglalkoznak, s kötelező az érdembeli válasz is. Itt korábban voltak hibák. Előfordult például a tanácsnál, hogy ugyanaz az osztály kapott meg kivizsgálásra egy ügyet, amelynek a munkáját bírálta a panasztevő. Olykor pedig a választás határidejéből csúsztak ki, vagy nem volt kielégítő a válasz.

Sok közügyben fordulnak az emberek a körzetek tanácsstajaihoz, akiknek többsége lelkiismeretesen teljesíti megbízatását. A választás, ha nem is azonnal, de itt is kötelező. Baj, hogy némi tanácsstaj nem úgy végzi munkáját, ahogyan kellene. Nem jár el a lakosság ügyes-bajos dolgaiban, vagy érdektelen, unalmas beszámolókat tart választóinak, vagy be sem számol a munkáról. Ilyen esetekben azután érthetően bosszankodnak az emberek, kedvüket is szegi az ügyekkel kevésbé törődő tanácsstaj.

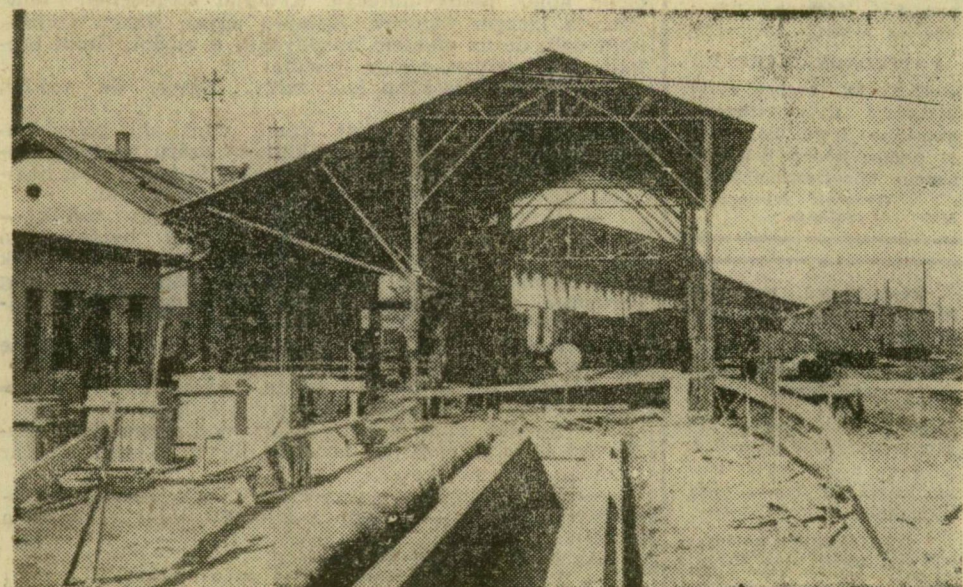
Rendszerüktől idegen a lélektelenség, a közömbösség, különösen a közügyekben, emberek dolgaiban. Akadnak még azonban különféle munkahelyeken olyanok, akik eleresztik a fülük mellett a segítő cselzati javaslatot, durvák, vagy nem jól dolgoznak. Tudomásul kell venni, hogy ilyen és ehhez hasonló jelenség az ország mostani, egészséges levegőjében pusztulásra ítélt.

Sokan dolgoznak társadalmi aktivistaként mind a városi, mind a kerületi tanácsok állandó bizottságaiban. Ezek az emberek a munkapadoktól, a tanári katedrától, orvosi rendelőtől, a legkülönfélébb munkahelyekről indulnak el, hogy a közügyekben dolgozzanak. Az állandó bizottságok a város és népe életét érintő kérdésekben javaslatokat tesznek, a lakosság köréből szerzett tapasztalatok alapján. Egészségesen, sokoldalúan fejlődik tehát a lakosság mind hatékonyabb közreműködése a közügyekben. Megnyugvásra azonban semmi ok nincs. Fejlődésünk követeli, hogy tegyük még gazdagabbá ezt a munkát. Kitűnő feltételeket teremtett ehhez a szocialista demokracizmus — éljünk is vele.

MORVAY SÁNDOR

„Röptető” a rendező pályaudvaron

Pontosan nem tudni honnan kapta a »röptető« nevet a 250 méter hosszú, két sínpart beborító fal nélküli szerelősarnok. Lényegében ez egy fedett tetejű szabadtéri kocsiműhely, ahol a szerelők kerékcserét, részletvizsgát, futó- vagy középjavítást végezhetnek. Néhány napja fejeződött be az építkezés s a tető alatt már megkezdték a szerelőmunkát.

Időben kézbesíteni...

Postás fiatalok kerdeményszerése az eredményesebb munkáért

A körzet lakói és postásuk kölcsönösen, jól ismerik egymást. Hosszú éveken át alakult ki a barátság. A postás jól ismeri a családi körülményeket is, sőt már hírből a levélírókat is. Mert például, ha Nyersbakó Lajos levelet visz Kovács nénihez, aki legtöbbször a kapuban várja, már messziről intéget.

— Kovács néni, írt a fia.

Nincs rossz pont a naplóban

Nyersbakó Lajosról is sok mindent tudnak körzetének — a Hunyadi János sugárút és környékének — lakói, de azt talán kevesen, hogy ő is társai, a Szegei 1-es Postahivatalnál ifjúsági brigádot alakítottak. A brigád tagjai: Nyersbakó Lajos, Hegyi József, Steiner Miklós, Bazsik János, Márkus Mihály, Lakatos József elhatározták, hogy egy éven belül megszerzik a megtisztelő szocialista címet. Jól tudják, hogy ezért meg kell dolgozni, munkájukat becsületesen, lelkiismeretesen kell végeztetni. Márkus Mihály, a brigád vezetője pontosan vezeti a naplót, s ebben a brigád megalakulása óta még rossz pontok nem szerepelnek. A brigád felajánlásában első helyen szerepel a

küldemények gyors, pontos továbbítása.

A fiatal kézbesítők nagy gondot fordítanak a hírlapok és folyóiratok terjesztésére is. Ahhoz, hogy a terjesztésben eredményt érjenek el, elsősorban nekik kell ismerőnie a lapokat. És ők hűségese olvasói a napi-, hetilapoknak, a folyóiratoknak. A tanulóiban is példamutatók.

Lelekiismeretesen

A brigád valamennyi tagja részt vett a Szakma ifjú mestere mozgalomban. Közülük néhányan igen szép eredményt értek el. Bazsik János és Márkus Mihály a legutóbbi vizsgán megszerezték a Szakma ifjú mestere ezüstérmét, Lakatos József pedig a bronzérem tulajdonosa lett. Példamutatóan, lelkesen dolgoznak a fiatalok.

A brigád tagjainak körzetéből, mely igen nagy — a Belváros, Alsóváros és Béke-telep — még egyetlen egy panasz sem érkezett a postahivatalhoz. Mindig időben érkeznek a levelek és küldemények.

Élen járók a munkaversenyben

A munkájuk további előrehaladásáért az ifjúsági

szervezet tapasztalatcserét szervezett. A KISZ-tagok tanulmányozták a miskolci, pécsi és budapesti postahivatalok munkáját. Budapestben azt figyelték a KISZ-fiatalok, hogyan vesznek részt az ifjúsági szervezet tagjai a posta munkaversenyében. A szerzett jó tapasztalatokat hasznosították Szegeden, s a VIII. pártkongresszus tiszteletére indított munkaverseny élenjárói a fiatalok. Nemcsak a hírlaposztály fiataljai, hanem a műszaki fenntartási üzem és a távbeszélő főközpont KISZ-esei is példamutatók. A távbeszélő központban dolgozik Jójárt Rozália, aki nemrégien szerezte meg a Szakma ifjú mestere mozgalomban az ezüstérmét.

A hírlaposztály ifjúsági brigádjának kezdeményezése követésre talált a Szegei 1 Postahivatalnál. Ennek eredményeként minden levél, minden küldemény időben, pontosan érkezik a címzett-hez.

Százezer hold lápterület hasznosítható hazánkban

A Keszthelyi Mezőgazdasági Akadémia kutatói hosszúságú kísérletek után kidolgozták a lápterületek mezőgazdasági hasznosításának módszereit. A kidolgozott módszerekkel holdanként 200—250 mázsa cukorrépa, 400—500 mázsa sárgarépa, ugyanennyi takarmányrépa

és százhusz-száznegyven mázsa burgonyatermést értek el. A láptalajok hasznosításával foglalkozó keszthelyi szakemberek szerint hazánk százhetvenkétezer hold lápterületéből százezer hold alkalmas nagyüzemi mezőgazdasági hasznosításra.